
Ramarahasyopanishat Savyakhya

रामरहस्योपनिषत् सव्याख्या

Document Information

Text title : Ramarahasya Upanishad with Commentary by Upanishadbrahmayogin

File name : rAmarahasyopaniShatsavyAkhyA.itx

Category : upanishhat, raama, upaniShat, rAma, atharvaveda, vyAkhyA

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic tradition

Transliterated by : Mrityunjay Pandey

Proofread by : Mrityunjay Pandey

Description-comments : 54 / 108; Atharva Veda - Vaishnava upanishad

Latest update : October 30, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

October 30, 2025

sanskritdocuments.org

Ramarahasyopanishat Savyakhya

रामरहस्योपनिषत् सव्याख्या

ॐ भद्रं कर्णेभिः श्रुणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः ।
स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेभिः । स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

प्रथमोऽध्यायः

रामस्य ब्रह्मतारकत्वं
सनकाद्या योगिवर्या अन्ये च ऋषयस्तथा ।
प्रह्लादाद्या विष्णुभक्ता उनूमन्तमथाब्रुवन् ॥ १ ॥
वायुपुत्र मलाभाडो हि तत्त्वं ब्रह्मवादिनाम् ।
पुराणेष्वष्टादशसु स्मृतिष्वष्टादशस्वपि ॥ २ ॥
यतुर्वेदेषु शास्त्रेषु विद्यास्वाध्यात्किडेऽपि च ।
सर्वेषु विषयविधानेषु विघ्नसूर्येशशक्तिषु ॥ ३ ॥
अेषु मध्ये हि तत्त्वं कथय त्वं मलाभल ॥ ४ ॥

उनूमान् डोवाय-

भो योगीन्द्राश्च ऋषयो विष्णुभक्तास्तथैव च ।
शृणुध्वं मामकीं वाचं भवभन्धविनाशिनीम् ॥ ५ ॥
अेषु यैव सर्वेषु तत्त्वं च ब्रह्म तारकम् ।
राम एव परं ब्रह्म राम एव परं तपः ।
राम एव परं तत्त्वं श्रीरामो ब्रह्म तारकम् ॥ ६ ॥
डैवल्यश्रीस्वरूपेण राजमानं महोऽव्ययम् ।

प्रतियोगिविनिर्मुक्तं श्रीरामपदमाश्रये ॥

ॐ स्वल् अथर्वणप्रविभक्तये श्रीरामरहस्योपनिषत् श्रीराममन्त्रयन्त्रसाधनप्रपञ्चनपूर्वकं श्रीरामतत्त्वपर्यवसन्ना विजयते । अस्याः सङ्केपतो विवरणमारभ्यते । सनकादिमुनिवृन्दप्रह्लादादिभागवतकदम्बपवनात्मजप्रविधास्तुत्यर्था, जतमात्रेण विदिततत्त्वैः सनकप्रह्लादादिभिरपि ॐ पृष्टा परमशिवावतारपवनात्मजेन प्रोक्तेति । आप्यायिकामवतास्यति-सनकाद्या एति ॥ १॥ किमिति? वायुपुत्रेति । वायुपुत्रेत्यादिप्रश्नतो ङनूमतः सर्ववित्त्वमवगम्यते ॥ २-४ ॥

तद्वृत्तप्रश्नोत्तरं ङनूमान् ङोवाय । किमिति? भो एति । भवबन्धविनाशिनीम्-स्वाज्ञलोकस्य, भवतां इतार्थत्वात् ॥ ५ ॥ सर्वेषु विषयवभिधानेषु विद्वंसूर्येशशक्तिभेदेषु अतेषु वेदशास्त्रपुराणादिषु अर्थतो विचारितेषु सत्सु अथ स्वातिरिक्तकलनाऽपह्नवसिद्धं यद्ब्रह्ममात्रं निष्प्रतियोगिकमवशिष्यते तदेवायमित्याह-राम अवेति । स्वातिरिक्तकलनाऽसम्भवप्रबोधसिद्धनिष्प्रतियोगिकब्रह्ममात्रतया राजते मडीयते एति राम अवे परं उत्कृष्टं ब्रह्म स्वमात्रतया सद्योपभृङ्गतात्, राम अवे परं उत्कृष्टं तपः तन्मात्रज्ञानमित्यर्थः । राम अवे परं तत्त्वं स्वयाथात्म्यं स्वयमेवेत्यर्थः । प्रत्यगभिन्नब्रह्मरूपेण श्रीरामो ब्रह्म तारकं भूमध्यतारकयोगलक्षितत्वात् । यद्वा-श्रीरामस्य ब्रह्मतारकलक्ष्यतुर्तुरीयरूपत्वात् ब्रह्मतपस्तत्त्वतारकबोधं रामाभ्यं ब्रह्मैव स्वाज्ञादिदृष्टिमोडे सत्यसति निष्प्रतियोगिकं स्वमात्रमवशिष्यत एत्यर्थः ॥ ६ ॥

रामस्य अङ्गानि वायुपुत्रादीनि

वायुपुत्रेणोक्तास्ते योगीन्द्रा ऋषयो विष्णुभक्ता ङनूमन्तं पप्रश्चुः-रामस्याङ्गानि नो ब्रूडीति ॥ ७ ॥

ङनूमान् ङोवाय-वायुपुत्रं विद्वेशं वार्णां दुर्गां क्षेत्रपालकं सूर्यं यन्द्रं नारायणं नारसिंहं वासुदेवं वाराहं तत्सर्वान् मन्त्रान् सीतान् लक्ष्मणं शत्रुघ्नं भरतं विभीषणं सुग्रीवमङ्गदं जाम्भवन्तं प्रणवमेतान् रामस्याङ्गानि जनीथाः । तान्यङ्गानि विना रामो विद्वकरो भवति ॥ ८ ॥

अवे वायुपुत्रात् निर्विशेषब्रह्मतत्त्वमवगम्य मुनयो वृष्टाः सन्तः स्वाज्ञलोकानुकम्पया निर्विशेषब्रह्माभ्युपायसविशेषं ब्रह्म तदङ्गानि य पृच्छन्तीत्याह-वायुपुत्रेणेति । पप्रश्चुः-किमिति? रामस्येति ।

परित्राणाय साधूनां विनाशाय य दृष्टताम् ।

धर्मसंस्थापनार्थाय सम्भवामि युगे युगे ॥

एति स्वप्रतिज्ञापालनाय कर्मज्ञानयोगलक्षणनिष्ठाद्वयपरिपालकनारायणरूपेण राजते मडीयते एति रामो दाशरथिः स्वेतरदुर्लभसूनूतभाषणतया यः पुरा आसामास तस्य कानि अङ्गानि तद्गौरमन्त्राश्च डे तत् सर्वं नो ब्रूडि एति ॥ ७ ॥ तैः पृष्टो ङनूमान् ङोवाय । तानि कानि एत्यत्र तदाह-वायुपुत्रमिति । वायुपुत्रादिजाम्भवदन्ताङ्गदेवतामन्त्रान् त्रेधा अष्टधा षोडशधा वा आदौ जम्वा ततो राममन्त्रजपः कार्यः । अवे इते भगवान् रामः प्रसन्नो भवतीत्यर्थः ॥ ८ ॥

गृहस्थानां रामाङ्गप्रणवाधिकारः

પુનર્વાયુપુત્રેણોક્તાસ્તે હનૂમન્તં પપ્રચ્છુઃ-આઞ્જનેય મહાબલ વિપ્રાણાં ગૃહસ્થાનાં પ્રણવાધિકારઃ કથં સ્યાદિતિ ॥
૯ ॥

સ હોવાચ-શ્રીરામ એવોવાચેતિ । યેષામેષ ષડક્ષરાધિકારો વર્તતે તેષાં પ્રણવાધિકારઃ સ્યાન્નાન્યેષામ્
। કેવલમકારોકારમકારાર્ધમાત્રાસહિતં પ્રણવમૂલ્ય યો રામમન્ત્રં જપતિ તસ્ય શુભકરોડહં સ્યામ્
। તસ્ય પ્રણવસ્યાકારસ્યોકારસ્ય મકારસ્યાર્ધમાત્રાયાશ્ચ ઋષિશ્છન્દો દેવતા તત્તદ્વર્ણાવર્ણાવસ્થાનં
સ્વરવેદાગ્નિગુણાનુચ્ચાર્યાન્વહં પ્રણવં મન્ત્રાદ્વિગુણં જપ્ત્વા પશ્ચાદ્રામમન્ત્રં યો જપેત્ સ રામો ભવતીતિ
રામેણોક્તાસ્તસ્માદ્રામાડ્ગં પ્રણવઃ કથિત ઇતિ ॥ ૧૦ ॥

પ્રણવસ્યાપિ રામાડ્ગત્વે પરિવ્રાજકેતરાણાં પ્રણવાધિકારઃ કથમિતિ પૃચ્છન્તીત્યાહ-પુનરિતિ ॥ ૯ ॥ તૈઃ પૃષ્ઠો
હનૂમાન્ સ્વાત્માનં પ્રતિ શ્રીરામચન્દ્રેણ ચદુક્તં તદેવાહ-સ હોવાચેતિ । શ્રીરામ એવોવાચેતિ-કિમિતિ? યેષામિતિ
। બ્રહ્મચારી ગૃહી વાનાપ્રસ્થઃ ઇત્યેતેષાં કેવલપ્રાધાન્યેન પ્રણવજપાધિકારોનાસ્ત્યેવ, ષડક્ષરાદિમન્ત્રાડ્ગત્વેન
તજ્જપાધિકારોડસ્તીત્યાહ-કેવલમિતિ । પ્રણવમૂલ્ય ચતુર્માત્રાકાલમુચ્ચાર્ય । આદ્યન્તપ્રણવયોજનપૂર્વકં
રામમન્ત્રજપકાનાં શ્રીરામપદપ્રાપ્ત્યુપાયશુભપ્રાપ્તકો હનૂમાન્ અહં સ્યાં ઇત્યર્થઃ । યો યદિ શ્રીરામભાવાપત્તિ
વાઞ્છતિ તદાડયં ષડક્ષરજપાત્ પૂર્વમેવ તસ્ય પ્રણવસ્યેત્યાદિ । યસ્માદેવં તસ્માત્ ॥ ૧૦ ॥

રામનામજપેન સર્વપાપનિવૃત્તિઃ

વિભીષણ ઉવાચ-

સિંહાસને સમાસીનં રામં પૌલસ્ત્યસૂદનમ્ ।

પ્રણમ્ય દણ્ડવદ્ભૂમૌ પૌલસ્ત્યો વાક્યમબ્રવીત્ ॥ ૧૧ ॥

રઘુનાથ મહાબાહો કેવલં કથિતં ત્વયા ।

અડ્ગાનાં સુલભં ચૈવ કથનીયં ચ સૌલભમ્ ॥ ૧૨ ॥

શ્રીરામ ઉવાચ-અથ પઞ્ચ દણ્ડકાનિ પિતૃઘ્નો માતૃઘ્નો બ્રહ્મઘ્નો ગુરુહનનઃ કોટિયતિઘ્નોડનેકકૃતપાપો યો મમ
ષણ્ણવતિકોટિનામાનિ જપતિ તેભ્યઃ પાપેભ્યઃ પ્રમુચ્યતે । સ્વયમેવ સચ્ચિદાનન્દસ્વરૂપો ભવેન્ન કિમ્ ॥ ૧૩ ॥

કદાચિત્ રામં સર્વભૂતહિતકૃત્ વિભીષણ ઉવાચ । કિમિતિ? સિંહાસન ઇતિ ॥ ૧૧-૧૨ ॥ અપાપિનાં
સ્વમન્ત્રતદ્ગુપ્રણવાનુષ્ઠાનતઃ કેવલં ત્વદાભિરભિહિતા । બ્રહ્મહત્યાદિપાતકિનાં સ્વાપ્ત્યુપાયઃ કથં?
ઇત્યાશઙ્કમાનમાલક્ષ્ય વિભીષણં પ્રતિ શ્રીરામ ઉવાચ । કિમિતિ? અથેતિ । કાનિ તાનીત્યત્ર-પિતૃઘ્ન ઇત્યાદિ ।
પિત્રાદિયત્યન્તહનનપાતકૈઃ નરો દણ્ડ્યતે, તાનિ પઞ્ચ દણ્ડકાનિ । યદિ તચ્છમનાર્થી પુરુષઃ તદા રામ રામેતિ
ષણ્ણવતિકોટિનામજપતો નિષ્પાપો ભૂત્વા મદ્ભાવમેતીત્યત્ર ન હિ સંશયોડસ્તીત્યર્થઃ ॥ ૧૩ ॥

રામોપનિષદાદિભિરપિ સર્વપાપશાન્તિઃ

પુનરુવાચ વિભીષણઃ-તન્નાપ્યશક્તોડયં કિં કરોતિ ॥ ૧૪ ॥

स ङोवायेमम्-केकसेय पुरश्चरणाविधावशक्तो यो ममोपनिषदं मम गीतां मन्नामसदस्रं मद्भिश्चरुपं मद्योत्तरशतं
रामशताभिधानं नारदोक्तस्तवराजं ङनूमत्प्रोक्तं मन्त्रराजात्मकस्तवं सीतास्तवं य रामभङ्गक्षरीत्यादिभिर्मन्त्रैर्यो
मां नित्यं स्तौति मत्सदृशो भवेन्न किं भवेन्न किम् ॥ १५ ॥

सुलभोपायबुभुत्सया पुनरुवाच ॥ १४ ॥ अनेनापि पारायणेन पञ्चदण्डशान्तिद्वारा मद्भावमेतीत्यत्र न
ङि संशयोऽस्ति । आवृत्तिः अवधारणार्था प्रथमाध्याय समाप्त्यर्था वा षति ॥ १५ ॥

षति प्रथमोऽध्यायः ।

द्वितीयोऽध्यायः

ऐकाक्षरराममन्त्रः

सनकाद्या मुनयो ङनूमन्तं पप्रच्छुः-आञ्जनेय मडाभल तारकब्रह्मणो रामयन्द्रस्य मन्त्रग्रामं नो ब्रूहीति ॥

ङनूमान् ङोवाच-

वह्निस्थं शयनं विष्णोरर्धयन्द्रविभूषितम् ।

ऐकाक्षरो मनुः प्रोक्तो मन्त्रराजः सुरद्रुमः ॥ १ ॥

ब्रह्मा मुनिः स्याद्गायत्रं छन्दो रामोऽस्य देवता ।

दीर्घार्धेन्दुयुजाऽङ्गानि कुर्याद्ब्रह्मन्त्यात्मनो मनोः ॥ २ ॥

बीजशक्त्यादिबीजेन षष्टार्थं विनियोजयेत् ।

सरयूतीरमन्दारवेदिकापङ्कजासने ॥ ३ ॥

श्यामं वीरासनासीनं ज्ञानमुद्रेओपशोभितम् ।

वामोरुन्यस्ततद्भस्तं सीतालक्ष्मणसंयुतम् ॥ ४ ॥

अवेक्षमाणामात्मानमात्मन्यमिततेजसम् ।

शुद्धस्फटिकसङ्काशं केवलं मोक्षकाङ्क्षया ॥ ५ ॥

चिन्तयन् परमात्मानं भानुलक्षं जपेन्मनुम् ।

ऐकाक्षरादिश्रीराममन्त्रग्रामबुभुत्सया मुनयो ङनूमन्तं पृच्छन्तीत्याङ-सनकाद्या षति । किमिति? आञ्जनेयेति
। तैरेवं पृष्टो ङनूमान् ऐकाक्षरादिद्वात्रिंशदक्षरान्तमन्त्रतदवान्तरं भेदान् तदङ्गगायत्रीमालामन्त्रान् कमेण ङोवाच
। आद्यावेकाक्षरमनुमुद्धरति-वह्निस्थमिति । स्वाभिधेये वह्नौ तदभिधानतया तिष्ठतीति वह्निस्थं ब्रह्मवेदेकाक्षरं
रेति, विष्णोः शयनमिति दीर्घमात्रोच्यते शेषस्य दीर्घाङ्गत्वात्, अर्धेन्दुशब्देन बिन्दुः, आङ्ग्यं रामिति ॥ १ ॥
तस्य ऋष्यादिकमाङ्ग-ब्रह्मेति । रेकृदीर्घार्धेन्दुयुजा रामित्यादिना कराङ्गन्यासौ कुर्यादित्यर्थः ॥ २ ॥ ध्यानं तु-
सरयूतीरेति ॥ ३-५ ॥

દ્વિત્રિચતુરક્ષરમન્ત્રાઃ

વહ્નિનારાયણેનાઢ્યો જાઠરઃ કેવલોડપિ ચ ॥ ૬ ॥

દ્યુક્ષરો મન્ત્રરાજોડયં સર્વાભીષ્ટપ્રદસ્તતઃ ।

એકાક્ષરોક્તમૃષ્યાદિ સ્યાદાઘૈન ષડ્ગકમ્ ॥ ૭ ॥

તારમાયારમાડનડ્ગવાક્ટ્વબીજૈશ્ચ ષડ્વિધઃ ।

ત્ર્યક્ષરો મન્ત્રરાજઃ સ્યાત્ સર્વાભીષ્ટકલપ્રદઃ ॥ ૮ ॥

દ્યુક્ષરશ્ચન્દ્રભદ્રાન્તો દ્વિવિધશ્ચતુરક્ષરઃ ।

ઋષ્યાદિ પૂર્વવજ્ઞેયમેતયોશ્ચ વિચક્ષણૈઃ ॥ ૯ ॥

રામદ્યુક્ષરમુદ્ધરતિ-વહ્નિરિતિ । રેહો વહ્નિઃ, નારાયણેનાકારેણ ચોનિતશ્ચેત્ રા ઇતિ, જાઠરો મકારઃ કેવલોડપિ ચ હ્રસ્વમકારયોજનાત્ રામેતિ દ્યુક્ષરો ભવતિ ॥ ૬-૭ ॥ ષટ્કારતઃ ત્ર્યક્ષરમુદ્ધરતિ-તારેતિ । ઐ રામ, હ્રીં રામ, શ્રીં રામ, કર્લીં રામ, ઐ રામ, રાં રામ, ઇતિ ષડ્વિધઃ । ઋષ્યાદિકં એકાક્ષરવત્ જ્ઞેયમિત્યર્થઃ ॥ ૮ ॥ દ્વિધા ચતુરક્ષરમુદ્ધરતિ-દ્યુક્ષર ઇતિ । રામચન્દ્ર રામભદ્રેતિ દ્વિપ્રકારઃ ચતુરક્ષરઃ ॥ ૯ ॥

પગ્ચાક્ષરમન્ત્રઃ

સપ્રતિષ્ઠૌ રમૌ વાયૂ હૃત્પગ્ચાર્ણો મનુર્મતઃ ।

વિશ્વામિત્રઋષિઃ પ્રોક્તઃ પડ્ક્રિતિશ્છન્દોડસ્ય દેવતા ॥ ૧૦ ॥

રામભદ્રો બીજશક્તિપ્રથમાર્ણનતિ કમાત્ ।

ભ્રૂમધ્યે હૃદિ નાભ્યૂર્વોઃ પાદયોર્વિન્યસેન્મનુમ્ ॥ ૧૧ ॥

ષડ્ગં પૂર્વવદ્વિદ્વાન્ મન્ત્રાર્ણૈર્મનુનાસ્ત્રકમ્ ।

મધ્યે વનં કલ્પતરોર્મૂલે પુષ્પલતાસને ॥ ૧૨ ॥

લક્ષ્મણેન પ્રગુણિતમક્ષણઃ કોણેન સાયકમ્ ।

અવેક્ષમાણં જાનક્યા કૃતવ્યજનમીશ્વરમ્ ॥ ૧૩ ॥

જટાભારલસચ્છીર્ષ શ્યામં મુનિગણાવૃતમ્ ।

લક્ષ્મણેન ધૃતચ્છત્રમથવા પુષ્પકોપરિ ॥ ૧૪ ॥

દશાસ્યમથનં શાન્તં સસુગ્રીવવિભીષણામ્ ।

એવં લબ્ધ્યા જયાર્થી તુ વર્ણલક્ષં જપેન્મનુમ્ ॥ ૧૫ ॥

એકધા પગ્ચાક્ષરમુદ્ધરતિ-સપ્રતિષ્ઠાવિતિ । ઇકારદીર્ઘબિન્દુભ્યાં સહ પ્રતિષ્ઠિતાવિતિ સપ્રતિષ્ઠૌ શ્રીં શ્રીં યં નમઃ ઇતિ પગ્ચાક્ષરો મનુઃ ॥ ૧૦ ॥ બીજશક્તિપ્રથમાર્ણનતિકમાત્ રાં નમ ઇત્યાદિ । ન્યાસસ્તુ-ભ્રૂમધ્યેતિ ॥ ૧૧-૧૨ ॥ અક્ષણઃ કોણેન અપાડ્ગેન લક્ષ્મણેન સાયકં ધનુષિ પ્રગુણિતં અવેક્ષમાણમિતિ ॥ ૧૩-૧૫ ॥

षडक्षरमन्त्रः

स्वकामशक्तिवाग्लक्ष्मीताराद्याः पञ्चवर्णाङ्काः ।

षडक्षरः षड्विधः स्याद्यतुर्वर्गङ्गलप्रदः ॥ १६ ॥

पञ्चाशन्मातृकामन्त्रवर्णाप्रत्येकपूर्वकम् ।

लक्ष्मीवाङ्मन्मथादिश्च तारादिः स्यादनेकधा ॥ १७ ॥

श्रीमायामन्मथैकैकं बीजाद्यन्तगतो मनुः ।

यतुर्वर्णः स अथ स्यात् षड्वर्णो वाञ्छितप्रदः ॥ १८ ॥

स्वाडाऽन्तो ङुङ्ङन्तो वा नत्यन्तो वा भवेद्यम् ।

अष्टाविंशत्युत्तरशतभेदः षड्वर्णो ऽरितः ॥ १९ ॥

ब्रह्मा सम्मोहनः शक्तिर्दक्षिणामूर्तिरेव य ।

अगस्त्यश्च शिवः प्रोक्ता मुनयोऽनुक्कमादिभे ॥ २० ॥

छन्दो गायत्रसंज्ञं य श्रीरामश्चैव देवता ।

अथवा कामबीजादेर्विश्वाभिन्नो मुनिर्मनोः ॥ २१ ॥

छन्दो देव्यादिगायत्री रामभद्रोऽस्य देवता ।

बीजशक्ती यथापूर्वं षड्वर्णान् विन्यसेत् कमात् ॥ २२ ॥

ब्रह्मरन्ध्रे भ्रुवोर्मध्ये हृन्नाभ्युरुषु पादयोः ।

बीजैः षड्दीर्घयुक्तैर्वा मन्त्राणैर्वा षडङ्गकम् ॥ २३ ॥

कालाभोधरकान्तिकान्तमनिशं वीरासनाध्यासितं

मुद्रां ज्ञानमयीं दधानमपरं उस्ताम्भुजं जनुनि ।

सीतां पार्श्वगतां सरोरुडकरां विद्युन्निभां राधवं

पश्यन्तं मुकुटाङ्गदादिविदिधाकल्योञ्जवलाङ्गं भजे ॥ २४ ॥

अष्टाविंशत्युत्तरशतधा भिन्नषडक्षरमुद्भुरति-स्वेति । श्रीं श्रीं यं नमः एति यः पञ्चाक्षरो मनुरुक्तः सोऽयं

पञ्चाक्षरः रां क्लीं ह्रीं औं श्रीं ॐ एति षड्बीजयोगतः षडक्षरः षड्विधो भवति । प्रातिस्विकेन पञ्चाशद्गर्णयोगतः

पञ्चाशद्विधो भवति । लक्ष्मीवागित्यादिबीजयोगतः सप्तविधो भवति । रां रामायेति यतुरक्षराणि स्वाडा ङुं

ङ्टं नमः एत्यादियोगतः षडक्षरो भवति । पुनश्च क्षकाराद्यकारान्तविलोमेन ऐकपञ्चाशत् अष्टवर्गश्च षट्स्वराश्च

आढत्य अष्टाविंशत्युत्तरशतभेदः षड्वर्णो ऽरितः एति । यद्वा-

पञ्चाशद्गर्णैर्कं वर्गं षोडशस्वरसंयुतम् ।

वर्गं वर्णं विलोमेन अष्टाविंशत्युत्तरम् ॥

एति ॥ १६-१९ ॥ तद्भेदेन-ब्रह्मेति ॥ २०-२४ ॥

सप्त-अष्ट-नवाक्षरमन्त्राः

रामश्च यन्द्रमद्रान्तो उन्तो नतियुतो द्विधा ।

सप्ताक्षरो मन्त्रराजः सर्वकामकृत्वप्रदः ॥ २५ ॥

तारादिसहितः सोऽपि द्विविधोऽष्टाक्षरो मतः ।

तारं रामश्चतुर्थ्यन्तं क्रोडास्त्रं वह्नितल्पगा ॥ २६ ॥

अष्टाश्लोऽयं परो मन्त्रो ऋष्यादिः स्यात् षडश्लवत् ।

पुनरष्टाक्षरस्याथ राम एव ऋषिः स्मृतः ॥ २७ ॥

गायत्रं छन्द एत्यस्य देवता राम एव च ।

तारं श्रीबीजयुग्मौ च बीजशक्त्यादयो मताः ॥ २८ ॥

षडङ्गं च ततः कुर्यान्मन्त्राश्लोरेव बुद्धिमान् ।

तारं श्रीबीजयुग्मं च रामाय नम उच्यरेत् ॥ २९ ॥

ग्वौमौ बीजं वदेन्मायां हृद्रामाय पुनश्च ताम् ।

शिवोमाराममन्त्रोऽयं वस्वर्णस्तु वसुप्रदः ॥ ३० ॥

ऋषिः सदाशिवः प्रोक्तो गायत्रं छन्द उच्यते ।

शिवोमारामयन्द्रोऽत्र देवता परिकीर्तितः ॥ ३१ ॥

दीर्घया माययाऽङ्गानि तारपञ्चाश्लयुक्तया ।

रामं त्रिंशत् सोमार्धधारिणं शूलिनं परम् ।

भस्मोद्धूणितसर्वाङ्गं कपर्दिनमुपास्महे ॥ ३२ ॥

रामाभिरामां सौन्दर्यशीमां सोमावतंसिकाम् ।

पाशाङ्कुशधनुर्बाणधरां ध्यायेत्त्रिवोचनाम् ॥ ३३ ॥

ध्यायन्नेवं वर्णलक्षं जपतर्पणतत्परः ।

बिल्वपत्रैः इवैः पुष्पैस्तिवाज्यैः पङ्कजैर्दुनेत् ॥ ३४ ॥

स्वयमायान्ति निधयः सिद्धयश्च सुरेप्सिताः ।

पुनरष्टाक्षरस्याथ ब्रह्मगायत्रराघवाः ॥ ३५ ॥

ऋष्यादयस्तु विज्ञेयाः श्रीबीजं मम शक्तिकम् ।

तत्प्रीत्यै विनियोगश्च मन्त्राश्लोरेङ्गकल्पना ॥ ३६ ॥

डेयूराङ्गदङ्कुलैर्मणिगणैर्विद्योतमानं सदा

रामं पार्वण्यन्द्रकोटिसदृशश्चत्रेण वै राजितम् ।
 उमस्तम्भसलस्रषोऽशयुते मध्ये मडामाएडपे
 देवेशं भरतादितिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम् ॥ ३७ ॥

किं मन्त्रैर्बहुभिर्विनश्वरकृत्वैरायाससाध्वैर्वृथा
 किञ्चिल्लोभवितानमात्रविह्वलैः संसारदुःखावहैः ।
 अेकः सन्नपि सर्वमन्त्रकृलदो लोभादिदोषोञ्जितः
 श्रीरामः शरणं ममेति सततं मन्त्रोऽयमष्टाक्षरः ॥ ३८ ॥

अेवमष्टाक्षरः सम्यक् समधा परिकीर्तितः ।
 रामसप्ताक्षरो मन्त्र आधेन्ते तारसंयुतः ॥ ३९ ॥
 नवार्णो मन्त्रराजः स्याच्छेषं षड्वर्णवन्धसेत् ॥

अथ द्वेधा सप्ताक्षरमुद्भरति-राम एति । रामयन्द्राय नमः रामभद्राय नमः एति द्विधा सप्ताक्षरो भवति । ऋष्यादिकं पूर्ववत् ॥ २५ ॥ अष्टाक्षरमनुं षोडशधा उद्भरति-तारादीति । “तारादि” एत्यादिशब्दतः मायारमाऽनङ्गवाक्स्वभीजानि गृह्यन्ते । तैः योगतः यन्द्रभद्रभेदेन द्विप्रकारो मनुः द्वादशधा भिद्यते । ॐ रामयन्द्राय नमः एत्यादि षट् । ॐ रामभद्राय नमः एत्यादि षट् । आहत्य द्वादश । ऋष्यादिकं पूर्ववत् । पुनः मन्त्रान्तरमाह-तारमिति ॥ २६ ॥ ॐ रामाय तुं कृत् स्वाहा श्रीरामाष्टाक्षरान्तरेण उमामेश्वरभीजयोगतः शिवोमाराममनुर्भवतीत्याह-पुनरिति । ॐ श्रीं श्रीं रामाय नमः, ग्लौं ॐ ह्रीं नमो रामाय ॥ २७-३० ॥ ह्रीं ॐ रामाय नम एत्यादि ॥ ३१-३८ ॥ प्रधानतः सप्तधा परिकीर्तितः । अेकधा नवार्णमुद्भरति-रामेति । ॐ रामयन्द्राय नमः ॐ एति ॥ ३९ ॥

दश-अेकादशाक्षरमन्त्राः

जानकीवल्लभं उन्तं वहेर्जायाडुमादिकम् ॥ ४० ॥

दशाक्षरोऽयं मन्त्रः स्यात् सर्वाभीष्टकृलप्रदः ।
 दशाक्षरस्य मन्त्रस्य वसिष्ठोऽस्य ऋषिर्विराट् ॥ ४१ ॥

छन्दोऽस्य देवता रामः सीतापाणिपरित्राहः ।
 आद्यो भीजं द्विः शक्तिः कामेनाङ्गुकिया मता ॥ ४२ ॥

शिरोललाटभूमध्ये तालुकर्णेषु हृद्यपि ।
 नाभ्यूरुजानुपादेषु दशाणान् विन्यसेन्मनोः ॥ ४३ ॥

अथोध्यानगरे रत्नचित्रे सौवर्णमएडपे ।
 मन्दारपुष्पैराभङ्गविताने तोरणञ्चिते ॥ ४४ ॥

सिंहासने समासीनं पुष्पकोपरि राघवम् ।

રક્ષોભિર્હરિભિર્દેવૈર્દિવ્યયાનગતૈઃ શુભૈઃ ॥ ૪૫ ॥

સંસ્તૂયમાનં મુનિભિઃ પ્રહૈશ્ચ પરિસેવિતમ્ ।

સીતાડલક્રુતવામાડ્ગં લક્ષ્મણોનોપસેવિતમ્ ॥ ૪૬ ॥

શ્યામં પ્રસન્નવદનં સર્વાભરણભૂષિતમ્ ।

ધ્યાયન્નેવં જપેન્મન્ત્રં વર્ણલક્ષ્મનન્યધીઃ ॥ ૪૭ ॥

રામં ઉન્તં ધનુષ્યાણયેડન્તઃ સ્યાદ્ભક્તિસુન્દરી ।

દશાક્ષરોડયં મન્ત્રઃ સ્યાન્મુનિર્બ્રહ્મા વિરાટ્ સ્મૃતઃ ॥ ૪૮ ॥

છન્દસ્તુ દેવતા પ્રોક્તો રામો રાક્ષસમર્દનઃ ।

શેષં તુ પૂર્વવત્ કુર્યાચ્ચાપબાણધરં સ્મરેત્ ॥ ૪૯ ॥

તારમાયારમાડનડ્ગવાક્રવબીજૈશ્ચ ષડ્વિધઃ ।

દશાણૌ મન્ત્રરાજઃ સ્યાદુદ્ગવર્ણાત્મકો મનુઃ ॥ ૫૦ ॥

શેષં ષડર્ણવજૂણેયં ન્યાસધ્યાનાદિકં બુધૈઃ ।

દ્વિપ્રકારં દશાક્ષરમુદ્ધરતિ-જાનકીતિ । હું જાનકીવલ્લભાય સ્વાહેતિ ॥ ૪૦-૪૧ ॥ આઘો બીજં હુમિતિ । દ્વિઃ શક્તિઃ ઠઃ ઠતિ । કામેનાડ્ગક્રિયા મતા કલીમિત્યાદિ ॥ ૪૨-૪૭ ॥ રામાય ધનુષ્યાણયે સ્વાહેતિ ॥ ૪૮-૪૯ ॥ એકાદશાક્ષરં ષોઢા ઉદ્ધરતિ-તારેતિ । ઐ રામાય ધનુષ્યાણયે સ્વાહા ઇત્યાદિ ॥ ૫૦ ॥

દ્વાદશાક્ષરમન્ત્રઃ

દ્વાદશાક્ષરમન્ત્રસ્ય શ્રીરામો ઋષિરુચ્યતે ॥ ૫૧ ॥

જગતી છન્દ ઇત્યુક્તં શ્રીરામો દેવતા મતઃ ।

પ્રણવો બીજમિત્યુક્તઃ કલીં શક્તિર્હ્રીં ચ કીલકમ્ ॥ ૫૨ ॥

મન્ત્રેણાડ્ગાનિ વિન્યસ્ય શિષ્ટં પૂર્વવદાયરેત્ ।

તારં માયાં સમુચ્ચાર્ય ભરતાગ્રજ ઇત્યપિ ॥ ૫૩ ॥

રામકલીંવલ્લિજાયાડન્તં મન્ત્રોડયં દ્વાદશાક્ષરઃ ।

ઐ હૃદ્ભગવતે રામચન્દ્રભદ્રૌ ચ ઉચ્યતૌ ॥ ૫૪ ॥

અર્કાણૌ દ્વિવિધોડપ્યસ્ય ઋષિધ્યાનાદિ પૂર્વવત્ ।

છન્દસ્તુ જગતી ચૈવ મન્ત્રાણૌરડ્ગકલ્પના ॥ ૫૫ ॥

ઐ હ્રીં ભરતાગ્રજ રામ કલીં સ્વાહેતિ ॥ ૫૧-૫૩ ॥ ઐ નમો ભગવતે રામચન્દ્રાય, ઐ નમો ભગવતે રામભદ્રાય ઇતિ । ત્રિપ્રકારોડયં દ્વાદશાક્ષરઃ ॥ ૫૪-૫૫ ॥

ત્રયોદશ-ચતુર્દશ-પચ્ચદશાક્ષરમન્ત્રાઃ

श्रीरामेति पदं योक्त्वा जयराम पदं ततः ।
जयद्रयं वदेत् प्राज्ञो रामेति मनुराजकः ॥ ५६ ॥

त्रयोदशांशं ऋष्यादि पूर्ववत् सर्वकामदः ।
पदद्वयैर्द्विरावृत्तैरङ्गन्यासं दशांशवत् ॥ ५७ ॥

तारादिसहितः सोऽपि स यतुर्दशवर्षकः ।
त्रयोदशांशमुच्यार्थं पश्चाद्रामेति योजयेत् ॥ ५८ ॥

स वै पञ्चदशांशस्तु जपतां कल्पभूरुहः ॥

त्रयोदशांशमुद्धरति-श्रीरामेति । श्रीराम जयराम जय जय रामेति ॥ ५६-५७ ॥ स यतुर्दशवर्षकः षड्विध
धृत्त्यर्थः । षोडशांशमुद्धरति-नमश्चेति । नमः सीतापतये रामाय ङन ङन हुं हुट् स्वाहा धिति ॥ ५८-६१ ॥

षोडश-सप्तदशाक्षरमन्त्रः

नमश्च सीतापतये रामायेति ङनद्वयम् ॥ ५८ ॥

ततस्तु कवचास्त्रान्तः षोडशाक्षर धरितः ।
तस्यागस्त्यऋषिशृणो बृहती देवता य सः ॥ ६० ॥

रां ङीजं शक्तिरस्त्रं य कीलकं हुमितीरितम् ।
द्विपञ्चत्रियतुर्वर्णैः सर्वैरङ्गं न्यसेत् कृमात् ॥ ६१ ॥

तारादिसहितः सोऽपि मन्त्रः सप्तदशाक्षरः ।
सप्तदशाक्षरः षड्विधः ॥ ६२ ॥

अष्टादश-ऐकोनविंशांशमन्त्रः

तारं नमो भगवते रामं उन्तं मला ततः ॥ ६२ ॥

पुरुषाय पदं पश्चाद्दन्तोऽष्टादशाक्षरः ।
विश्वामित्रो मुनिशृणो गायत्रं देवता य सः ॥ ६३ ॥

कामादिसहितः सोऽपि मन्त्र ऐकोनविंशकः ।

अष्टादशाक्षरः ॐ नमो भगवते रामाय मलापुरुषाय नमः ॥ ६३ ॥ मन ऐकोनविंशकः षड्विधः ॥ ६४ ॥

विंशांशमन्त्रः

तारं नमो भगवते रामायेति पदं वदेत् ॥ ६४ ॥

सर्वशब्दं समुच्यार्थं सौभाग्यं देहि मे वदेत् ।
वह्निजायां ततोच्यार्थं मन्त्रो विंशांशको मतः ॥ ६५ ॥

ॐ नमो भगवते रामाय सर्वसौभाग्यं देहि मे स्वाहा ॥ ६५ ॥

ऐकविंशार्णमन्त्रः

तारं नमो भगवते रामाय सकलं वदेत् ।

आपन्निवारणायैति वह्निजायां ततो वदेत् ॥ ६६ ॥

ऐकविंशार्णकी मन्त्रः सर्वाभीष्टकृत्प्रदः ।

ॐ नमो भगवते रामाय सकलापन्निवारणाय स्वाहा ॥ ६६ ॥

द्वाविंशार्णमन्त्रः

तारं रमां स्वभीष्टं य ततो दाशरथाय य ॥ ६७ ॥

ततः सीतावल्लभाय सर्वाभीष्टपदं वदेत् ।

ततो दाय लुप्तोऽयं मन्त्रो द्वाविंशदक्षरः ॥ ६८ ॥

ॐ श्रीं रां दाशरथाय सीतावल्लभाय सर्वाभीष्टदाय नमः ॥ ६७-६८ ॥

त्रयोविंशार्णमन्त्रः

तारं नमो भगवते वीररामाय संवदेत् ।

कलशत्रून् उन्द्ध्वं वह्निजायां ततो वदेत् ॥ ६९ ॥

त्रयोविंशदक्षरो मन्त्रः सर्वशत्रुनिवर्णकः ।

विश्वामित्रो मुनिः प्रोक्तो गायत्रं छन्द उच्यते ॥ ७० ॥

देवता वीररामोऽसौ भीष्माद्याः पूर्ववन्मताः ।

मूलमन्त्रविभागेन न्यासान् कृत्वा विद्यक्षणाः ॥ ७१ ॥

शरं धनुषि सन्धाय तिष्ठन्तं रावणोन्मुषम् ।

वज्रपाणिंरथाद्गुहं रामं ध्यात्वा जपेन्मनुम् ॥ ७२ ॥

ॐ नमो भगवते वीररामाय सकलशत्रून् उन् उन् स्वाहा ॥ ६९-७२ ॥

चतुर्विंशार्णमन्त्रः

तारं नमो भगवते श्रीरामाय पदं वदेत् ।

तारकब्रह्मणो योक्त्वा मां तारय पदं वदेत् ॥ ७३ ॥

नमस्तारात्मको मन्त्रश्चतुर्विंशतिवर्णकः ।

भीष्मादिकं यथापूर्वं सर्वं कुर्यात् षडर्णवत् ॥ ७४ ॥

ॐ नमो भगवते श्रीरामाय तारकब्रह्मणो मां तारय नम ओमिति ॥ ७३-७४ ॥

पञ्चविंश-षड्विंश-सप्तविंशार्णमन्त्राः

कामस्तारो नतिश्चैव ततो भगवतेपदम् ।

रामचन्द्राय योग्यार्थ सकलेति पदं वदेत् ॥ ७५ ॥

जनवश्यकरायेति स्वाहा कामात्मको मनुः ।

सर्ववश्यकरो मन्त्रः पञ्चविंशतिवर्णकः ॥ ७६ ॥

आदौ तारेण संयुक्तो मन्त्रः षड्विंशदक्षरः ।

अन्तेऽपि तारसंयुक्तः सप्तविंशतिवर्णकः ॥ ७७ ॥

ॐ नमो भगवते रामचन्द्राय सकलजनवश्यकराय स्वाहा ॥ ७५-७७ ॥

अष्टाविंश-एकोनविंश-त्रिंश-अेकत्रिंशार्णमन्त्राः

तारं नमो भगवते रक्षोघ्नविशदाय च ।

सर्वविघ्नान् समुख्यार्थं निवारयपदद्वयम् ॥ ७८ ॥

स्वाहाऽन्तो मन्त्रराजोऽयमष्टाविंशतिवर्णकः ।

अन्ते तारेण संयुक्त एकोनत्रिंशदक्षरः ॥ ७९ ॥

आदौ स्वबीजसंयुक्तत्रिंशद्वर्णात्मको मनुः ।

अन्तेऽपि तेन संयुक्त अेकत्रिंशात्मकः स्मृतः ॥ ८० ॥

ॐ नमो भगवते रक्षोघ्नविशदाय सर्वविघ्नान् निवारय स्वाहा ॥ ७८- ८० ॥

रामानुष्टुप्

रामभद्रं महेष्वास रघुवीरं नृपोत्तम ।

भो दशास्यान्तकास्माकं श्रियं दापय देहि मे ॥ ८१ ॥

आनुष्टुभ ऋषी रामश्छन्दोऽनुष्टुप्स देवता ।

रां बीजमस्य यं शक्तिरिष्टार्थं विनियोजयेत् ॥ ८२ ॥

पादं लुटि च विन्ध्यस्य पादं शिरसि विन्ध्यसेत् ।

शिखायां पञ्चभिर्न्यस्य त्रिवर्णैः ङवयं न्यसेत् ॥ ८३ ॥

नेत्रयोः पञ्चवर्णैश्च दापयेत्यस्त्रमुच्यते ।

यापन्नाणधरं श्यामं ससुग्रीवविभीषणम् ॥ ८४ ॥

उत्वा रावणामायान्तं कृतत्रैलोक्यरक्षणम् ।

रामभद्रं लुटि ध्यात्वा दशलक्षं जपेन्मनुम् ॥ ८५ ॥

रामगायत्री

વદેદ્દાશરથાયેતિ વિમ્બહેતિ પદં તતઃ ।

સીતાપદં સમુદ્ધૃત્ય વલ્લભાય તતો વદેત્ ॥ ૮૬ ॥

ધીમહીતિ વદેત્તન્નો રામશ્ચાપિ પ્રચોદયાત્ ।

તારાદિરેષા ગાયત્રી મુક્તિમેવ પ્રચચ્છતિ ॥ ૮૭ ॥

માયાડડદિરપિ વૈદુષ્યં રામાદિશ્ચ શ્રિયઃ પદમ્ ।

મદનેનાપિ સંયુક્તા સમ્મોહયતિ મેદિનીમ્ ॥ ૮૮ ॥

પગ્ચ ત્રીણિ ષડર્ણૈશ્ચ ત્રીણિ ચત્વારિ વર્ણકૈઃ ।

ચત્વારિ ચ ચતુર્વર્ણૈરડગન્યાસં પ્રકલ્પયેત્ ॥ ૮૯ ॥

બીજધ્યાનાદિકં સર્વં કુર્યાત્ ષડ્વર્ણવત્ ક્રમાત્ ।

દાશરથાય વિમ્બહે સીતાવલ્લભાય ધીમહિ । તન્નો રામઃ પ્રચોદયાત્ ઇતિ રામગાયત્રી ।
પ્રણવાદિબીજયોજનફલમાહ-તારાદિરિતિ ॥ ૮૬-૮૯ ॥

રામમાલામન્ત્રઃ

તારં નમો ભગવતે ચતુર્થ્યા રઘુનન્દનમ્ ॥ ૯૦ ॥

રક્ષોઘ્નવિશદં તદ્વન્મધુરેતિ વદેત્તતઃ ।

પ્રસન્નવદનં ડેન્તં વદેદમિતતેજસે ॥ ૯૧ ॥

બલરામૌ ચતુર્થ્યન્તૌ વિષ્ણું ડેન્તં નતિસ્તતઃ ।

પ્રોક્તો માલામનુઃ સામચત્વારિંશદ્ભિરક્ષરૈઃ ॥ ૯૨ ॥

ઋષિછન્દોદેવતાડડદિ બ્રહ્માનુષ્ટુભરાઘવાઃ ।

સામર્તુસામદશાષડુદ્રસડ્પ્યૈઃ ષડ્ગકમ્ ॥ ૯૩ ॥

ધ્યાનં દશાક્ષરં પ્રોક્તં લક્ષમેકં જપેન્મનુમ્ ।

માલામન્ત્રમુદ્ધરતિ-તારમિતિ । ડું નમો ભગવતે રઘુનન્દનાય રક્ષોઘ્નવિશદાય મધુરપ્રસન્નવદનાય અમિતતેજસે
બલાય શ્રીરામાય વિષ્ણવે નમ ઇતિ ॥ ૯૦-૯૩ ॥

સીતામન્ત્રઃ

શ્રિયં સીતા ચતુર્થ્યન્તા સ્વાહાન્તોડયં ષડક્ષરઃ ॥ ૯૪ ॥

જનકોડસ્ય ઋષિશ્છન્દો ગાયત્રી દેવતા મનોઃ ।

સીતા ભગવતી પ્રોક્તા શ્રીં બીજં નતિશક્તિકમ્ ॥ ૯૫ ॥

કીલં સીતા ચતુર્થ્યન્તમિષ્ટાર્થે વિનિયોજયેત્ ।

દીર્ઘસ્વરયુજાડડઘૈન ષડ્ગાનિ પ્રકલ્પયેત્ ॥ ૯૬ ॥

स्वर्णाम्बुजकरां रामालोकनतत्पराम् ।
ध्यायेत् षट्कोशमध्यस्थरामाङ्गोपरि संस्थिताम् ॥ ९७ ॥

सीताद्यङ्गमन्त्रानुद्धरति-श्रियमिति । श्री सीतायै स्वाहेति ॥ ९४-९५ ॥ श्रीमित्यादि दीर्घस्वरयुजा ॥ ९६-९७ ॥

लक्ष्मणमन्त्रः

लकारं तु समुद्धृत्य लक्ष्मणाय नमोऽन्तकः ।
अगस्त्यऋषिरस्याथ गायत्रं छन्द उच्यते ॥ ९८ ॥

लक्ष्मणो देवता प्रोक्तो लं बीजं शक्तिरस्य हि ।
नमस्तु विनियोगो हि पुरुषार्थयतुष्टये ॥ ९९ ॥

दीर्घभाजा स्वबीजेन षडङ्गानि प्रकल्पयेत् ।
द्विभुजं स्वर्णरुचिरतनुं पद्मनिभेक्षणाम् ॥ १०० ॥

धनुर्बाणधरं वन्दे रामाराधनतत्परम् ।
लं लक्ष्मणाय नम इति ॥ ९८-१०० ॥

भरतमन्त्रः

भकारं तु समुद्धृत्य भरताय नमोऽन्तकः ॥ १०१ ॥
अगस्त्य ऋषिरस्याथ शेषं पूर्ववदाचरेत् ।
भरतं श्यामलं शान्तं रामसेवापरायणम् ॥ १०२ ॥

धनुर्बाणधरं वीरं कैकेयीतनयं भजे ।
लं भरताय नमः ॥ १०१-१०२ ॥

शत्रुघ्नमन्त्रः

शं बीजं तु समुद्धृत्य शत्रुघ्नाय नमोऽन्तकः ।
ऋष्याद्यो यथापूर्वं विनियोगोऽस्मिन्नत्र ॥ १०३ ॥

द्विभुजं स्वर्णवर्णं रामसेवापरायणम् ।
लवणसुरहन्तारं सुमित्रातनयं भजे ॥ १०४ ॥

शं शत्रुघ्नाय नमः ॥ १०३-१०४ ॥

उन्मन्त्रः

उं उन्मांश्चतुर्थ्यन्तं उदन्तो मन्त्रराजकः ।
रामयन्द्र ऋषिः प्रोक्तो योजयेत् पूर्ववत् क्मात् ॥ १०५ ॥

દ્વિભુજં સ્વર્ણવર્ણાભં રામસેવાપરાયણમ્ ।

મૌઞ્જકૌપીનસહિતં માં ધ્યાયેદ્રામસેવકમ્ ॥ ઇતિ ॥ ૧૦૬ ॥

હં હનૂમતે નમઃ ॥ ૧૦૫-૧૦૬ ॥

ઇતિ દ્વિતીયોઽધ્યાયઃ ।

તૃતીયોઽધ્યાયઃ

પૂજાપીઠજિજ્ઞાસા

સનકાઘા મુનયો હનૂમન્તં પપ્રચ્છુઃ-આઞ્જનેય મહાબલ પૂર્વોક્તમન્ત્રાણાં પૂજાપીઠમનુબ્રૂહીતિ ॥ ૧ ॥

એકાક્ષરાદિદ્વાત્રિંશદક્ષરમન્ત્રાણાં પૂજાપીઠપ્રકારં પૃચ્છન્તીત્યાહ-સનકાઘા ઇતિ । પપ્રચ્છુઃ-કિમિતિ? આઞ્જનેયેતિ ॥ ૧ ॥

એકાક્ષરાદિનવાક્ષરાન્તમન્ત્રપૂજાયન્ત્રં

હનૂમાન્ ડોવાય-આદૌ ષટ્કોણમ્ । તન્મધ્યે રામબીજં સશ્રીકમ્ । તદધોભાગે દ્વિતીયાન્તં સાઘ્યમ્ । બીજોર્ધ્વભાગે ષષ્ઠ્યન્તં સાધકમ્ । પાર્શ્વે દૃષ્ટિબીજે । તત્પરિતો જીવપ્રાણશક્તિવશ્યબીજાનિ । તત્સર્વં સમ્મુખોન્મુખાભ્યાં પ્રણવાભ્યાં વેષ્ટનમ્ । અગ્રીશાસુરવાયવ્યપુરઃપૃષ્ઠેષુ ષટ્કોણેષુ દીર્ઘભાજિ હૃદયાદિમન્ત્રાઃ ક્રમેણ । રાં રીં રૂં રૈં રૌં ર ઇતિ દીર્ઘભાજિ તદ્યુક્તહૃદયાધસ્ત્રાન્તમ્ । ષટ્કોણપાર્શ્વે રમામાયાબીજે । કોણાગ્રે વરાહં હુમિતિ । તદ્વીજાન્તરાલે કામબીજમ્ । પરિતો વાગ્ભવમ્ । તતો વૃત્તત્રયં સાષ્ટપત્રમ્ । તેષુ દલેષુ સ્વરાન્ ષડ્વર્ગાન્ । પ્રતિદલં માલામનુવર્ણષટ્કમ્ । અન્તે પગ્ચાક્ષરમ્ । તદ્દલકપોલેષ્વષ્ટવર્ગાન્ । પુનરષ્ટદલપદ્મમ્ । તેષુ દલેષુ નારાયણાષ્ટાક્ષરીમન્ત્રઃ । તદ્દલકપોલેષુ શ્રીબીજમ્ । તતો વૃત્તમ્ । તતો દ્વાદશદલમ્ । તેષુ દલેષુ વાસુદેવદ્વાદશાક્ષરીમન્ત્રઃ । તદ્દલકપોલેષ્વાદિક્ષાન્તાન્ । તતો વૃત્તમ્ । તતઃ ષોડશદલમ્ । તેષુ દલેષુ હું ફટ્ નતિસહિતરામદ્વાદશાક્ષરમ્ । તદ્દલકપોલેષુ માયાબીજમ્ । સર્વત્ર પ્રતિકપોલં દ્વિરાવૃત્યા હું સ્ત્રં ભ્રં પ્રં જં અં શ્રં જમ્ । તતો વૃત્તમ્ । તતો દ્વાત્રિંશદલપદ્મમ્ । તેષુ દલેષુ નૃસિંહમન્ત્રરાજાનુષ્ટુભમન્ત્રઃ । તદ્દલકપોલેષ્વષ્ટવસ્વેકાદશરુદ્રદ્વાદશાદિત્યમન્ત્રાઃ પ્રણવાદિનમોઽન્તાશ્ચતુર્થન્તાઃ ક્રમેણ । તદ્ભિર્વષટ્કારં પરિતઃ । તતો રેખાત્રયયુક્તં ભૂપુરમ્ । દ્વાદશદિક્ષુ રાશ્યાદિભૂષિતમ્ । અષ્ટનાગૈરધિષિતમ્ । ચતુર્દિક્ષુ નારસિંહબીજમ્ । વિદિક્ષુ વારાહબીજમ્ । એતત્ સર્વાત્મકં યન્ત્રં સર્વકામપ્રદં મોક્ષપ્રદં ચ । એકાક્ષરાદિનવાક્ષરાન્તાનામેતદેન્ત્રં ભવતિ ॥ ૨ ॥

એકાક્ષરાદિનવાક્ષરાન્તાનાં મન્ત્રાણાં પૂજાપીઠપ્રકારમાદૌ કથયતિ-આદાવિતિ । આદૌ ષટ્કોણં વિલિખ્યેતિ સર્વત્રોહ્યમ્ । સશ્રીકં શ્રીગર્ભિતમિત્યર્થઃ । દ્વિતીયાન્તં સાઘ્યં સર્વાભીષ્ટસિદ્ધિદમિતિ । ષષ્ઠ્યન્તં સાધકં મમેતિ । પાર્શ્વે કુરુદ્વયલેખનપૂર્વકં દૃષ્ટિબીજે ઇં ઇ ઇતિ । જીવપ્રાણશક્તિવશ્યબીજાનિ-હંસ ઇતિ જીવબીજં, સોઽહમિતિ પ્રાણબીજં, હ્રીમિતિ શક્તિબીજં, ક્લીમિતિ વશ્યબીજમ્ । હૃદયાધસ્ત્રાન્તં રાં નમ ઇત્યાદિ રઃ અસ્ત્રાય ફટ્ ઇત્યન્તમ્

। षट्कोशपार्श्वे रमाभायाबीजे श्रीं लीमिति । कामबीजं क्लीमिति । वाग्भव औमिति । अन्ते पञ्चाक्षर-
सप्तदशेषु द्वित्रयत्वारिंशद्दर्शान् विलिप्य शिष्टाष्टमदशे शिष्टपञ्चाक्षरं विलिपेदित्यर्थः । भेषादिराश्यादिना
राश्यादिविभूषितम् । नारसिंहबीजं क्ष्मौमिति ॥ २ ॥

आवराणपूजापूर्वकमनुजपः

तद्दशावराणात्मकं भवति । षट्कोशमध्ये साङ्गं राघवं यजेत् । षट्कोशेष्वङ्गैः प्रथमावृत्तिः ।
अष्टदशमूले आत्माधावरणम् । तदग्रे वासुदेवाधावरणम् । द्वितीयाष्टदशमूले धृष्ट्याधावरणम् । तदग्रे
डनूमदाधावरणम् । द्वादशदशेषु वसिष्ठाधावरणम् । षोडशदशेषु नीलाधावरणम् । द्वात्रिंशदशेषु ध्रुवाधावरणम्
। भूपुरान्तरिन्द्राधावरणम् । तद्द्विर्विंशधावरणम् । अथेवमव्यर्थं मनु जपेत् ॥ ३ ॥

षट्कोशेषु षट्पद्याङ्गैः प्रथमावृत्तिः ॥ ३ ॥

दशाक्षरादिद्वात्रिंशाक्षरान्तमन्त्रपूजायन्त्रं

अथ दशाक्षरादिद्वात्रिंशदक्षरान्तानां मन्त्राणां पूजापीठमुच्यते-आदौ षट्कोशम् । तन्मध्ये स्वबीजम्
। तन्मध्ये साध्यनामानि । अथं कामबीजवेष्टनम् । तं शिष्टेन नवार्णैः वेष्टनम् । षट्कोशेषु
षडङ्गान्यग्नीशासुरवायव्यपूर्वपृष्ठेषु । तत्कपोलेषु श्रीमाये । कोशाग्रे कोधम् । ततो वृत्तम् । ततोऽष्टदशम् ।
तेषु दशेषु षट्सङ्ख्यया मालामनुवर्णान् । तद्दक्षपोलेषु षोडश स्वराः । ततो वृत्तम् । तत्परित आदिकाण्डान्तम् ।
तद्द्विर्भूपुरं साष्टशूलाग्रम् । दिक्शु विदिक्शु नारसिंहवाराडे । अतन्महायन्त्रम् । आधारशक्त्यादिवैष्णवपीठम्
॥ ४ ॥

आदौ षट्कोशं विभित्वेति सर्वत्र समानम् । मध्ये स्वबीजं लु[रा]मिति(?) । मध्ये साध्यनामानि मम
सर्वाणीशसिद्धिं कुरुकुरु नम इति अतत् सर्वम् । कोधं लुमिति । नारसिंहवाराडे क्ष्मौ लुमिति ॥ ४ ॥

यन्त्राराधनपूर्वकमनुजपः

अङ्गैः प्रथमावृत्तिः । मध्ये रामम् । वामभागे सीताम् । तत्पुरतः शार्ङ्गं शरं च । अष्टदशमूले डनूमदादि
द्वितीयावरणम् । धृष्ट्यादि तृतीयावरणम् । इन्द्रादिभिश्चतुर्थी । वज्रादिभिः पञ्चमी । अतद्यन्त्राराधनपूर्वकं
दशाक्षरादिमनून् जपेत् ॥ ५ ॥

षट्पद्यादि-अङ्गैः । द्वितीयावरणं-तदग्रे धृष्ट्यादितृतीयावरणम् ॥ ५ ॥

इति तृतीयोऽध्यायः ॥ ।

चतुर्थोऽध्यायः

श्रीराममन्त्रपुरश्चरणविधिः

सनकाद्या मुनयो डनूमन्तं पप्रच्छुः-श्रीराममन्त्राणां पुरश्चरणविधिमनुब्रूहीति । डनूमान् डोवाय-
नित्यं त्रिषवरास्नायी पथोमूलङ्गलादित्भुङ् ।

અથવા પાયસાહારો હવિષ્યાન્નાદ એવ ચ ॥ ૧ ॥

ષડ્ઠસૈશ્વ પરિત્યક્તઃ સ્વાશ્રમોક્તાવિધિં ચરન્ ।

વનિતાડડદિષુ વાક્કર્મમનોભિર્નિઃસ્પૃહઃ શુચિઃ ॥ ૨ ॥

ભૂમિશાયી બ્રહ્મચારી નિષ્કામો ગુરુભક્તિમાન્ ।

સ્નાનપૂજાજપધ્યાનહોમતર્પણતત્પરઃ ॥ ૩ ॥

ગુરુપદિષ્ટમાર્ગેણ ધ્યાયન્ રામમનન્યધીઃ ।

સૂર્યેન્દુગુરુદીપાદિગોબ્રાહ્મણસમીપતઃ ॥ ૪ ॥

શ્રીરામસન્નિધૌ મૌની મન્નાર્થમનુચિન્તયન્ ।

વ્યાઘ્રચર્માસને સ્થિત્વા સ્વસ્તિકાઘાસનક્રમાત્ ॥ ૫ ॥

તુલસીપારિજાતશ્રીવૃક્ષમૂલાદિકસ્થલે ।

પદ્માક્ષતુલસીકાષ્ઠરુદ્રાક્ષકૃતમાલયા ॥ ૬ ॥

માતૃકામાલયા મન્ત્રી મનસૈવ મનું જપન્ ।

અભ્યર્ચ્ય વૈષ્ણવે પીઠે જપેદક્ષરલક્ષકમ્ ॥ ૭ ॥

તર્પયેત્તદ્દશાંશેન પયસા તદ્દશાંશતઃ ।

જુહુયાદ્દોઘૃતેનૈવ ભોજયેત્તદ્દશાંશતઃ ॥ ૮ ॥

તતઃ પુષ્પાઞ્જલિં મૂલમન્ત્રેણ વિધિવચ્ચરેત્ ।

તતઃ સિદ્ધમનુર્ભૂત્વા જીવન્મુક્તો ભવેન્મુનિઃ ॥ ૯ ॥

એકાક્ષરાદિમન્ત્રાણાં પુરશ્ચરણાનિયમબુભુત્સયા પૃચ્છન્તીત્યાહ-સનકાઘા ઇતિ । પપ્રચ્છુઃ-કિં તત્? શ્રીરામમન્ત્રાણામિતિ । પુરશ્ચરણાનિયમઃ કીદૃશઃ ઇત્યત્ર-નિત્યમિતિ ॥ ૧-૧૩ ॥

ઐહિકે રામમન્ત્રવિનિયોગનિષેધઃ

અણિમાદિર્ભજત્યેન યૂનં વરવધૂરિવ ।

ઐહિકેષુ ચ કાર્યેષુ મહાપત્સુ ચ સર્વદા ॥ ૧૦ ॥

નૈવ યોજ્યો રામમન્ત્રઃ કેવલં મોક્ષસાધકઃ ।

ઐહિકે હનૂમત્સ્મરણવિધિઃ

ઐહિકે સમનુપ્રાપ્તે માં સ્મરેદ્રામસેવકમ્ ॥ ૧૧ ॥

યો રામં સંસ્મરેન્નિત્યં ભક્ત્યા મનુપરાયણઃ ।

તસ્યાહમિષ્ટસંસિદ્ધ્યૈ દીક્ષિતોઽસ્મિ મુનીશ્વરાઃ ॥ ૧૨ ॥

વાઞ્છિતાર્થ પ્રદાસ્યામિ ભક્તાનાં રાઘવસ્ય તુ ।

सर्वथा जागृकोऽस्मि रामकार्यधुरन्धरः ॥ १३ ॥

एति यतुर्थोऽध्यायः ।

पञ्चमोऽध्यायः

रामषऽक्षरस्य मन्त्रराजत्वं

सनकाद्या मुनयो ढनूमन्तं पप्रच्छुः-श्रीराममन्त्रार्थमनुब्रूहीति ॥ ढनूमान् ढोवाय-

सर्वेषु राममन्त्रेषु मन्त्रराजः षऽक्षरः ।

ओका द्विविधा त्रेधा यतुर्धा पञ्चधा तथा ॥ १ ॥

षट्समधाऽष्टधा शैव ढडुधाऽयं व्यवस्थितः ।

षऽक्षरस्य माडात्तयं शिवो जानाति तत्त्वतः ॥ २ ॥

श्रीराममन्त्रराजस्य सम्यगर्थोऽयमुच्यते ।

नारायणाष्टाक्षरे य शिवपञ्चाक्षरे तथा ॥ ३ ॥

सार्थकार्णार्द्रयं रामो रमन्ते यत्र योगिनः ॥

मन्त्रार्थबुभुत्सया मुनयः पृच्छन्तीत्याड-सनकाद्या एति । पप्रच्छुः-किं तत्? श्रीरामेति । तत्प्रश्नोत्तरं ढनूमान् ढोवाय । डिमित्यत्र-ढडूनां राममन्त्राणां मध्ये षऽक्षरस्य मन्त्रराजत्वं तारकत्वात्, ताराडिढडुभीजयोगतो ढडुत्वं शिन्मात्रगोचरत्वं याड-सर्वेष्विति ॥ १ ॥ पञ्चाशद्वर्णतद्विद्वृत्तियोगतो ढडुत्वं तदर्थरूपेण ढ्रममात्रता योपपद्यते एति ॥ २-३ ॥

रामभीजार्थः

रकारो वह्निवचनः प्रकाशः पर्यवस्यति ॥ ४ ॥

सख्यिदानन्दरूपोऽस्य परमात्मार्थ उच्यते ।

व्यञ्जनं निष्कलं ढ्रम प्राणो मायेति य स्वरः ॥ ५ ॥

व्यञ्जनैः स्वरसंयोगं विद्धि तत्प्राणयोजनम् ।

रेडे ज्योतिर्मये तस्मात् कृतमाकारयोजनम् ॥ ६ ॥

मकारोऽढ्युद्यथार्थत्वात् स मायेति य कीर्त्यते ।

सोऽयं भीजं स्वरकं यस्मात् समायं ढ्रम योच्यते ॥ ७ ॥

सढिन्दुः सोऽपि पुरुषः शिवसूर्येन्दुरूपवान् ।

ज्योतिस्तस्य शिभाऽपं नाडः सप्रकृतिर्मतः ॥ ८ ॥

प्रकृतिः पुरुषश्चोभौ समायाड्ढ्रमणः स्मृतौ ।

બિન્દુનાદાત્મકં બીજં વહ્નિસોમકલાઽઽત્મકમ્ ॥ ૯ ॥

અગ્નીષોમાત્મકં રૂપં રામબીજે પ્રતિષ્ઠિતમ્ ।

યથૈવ વટબીજસ્થઃ પ્રાકૃતશ્ચ મહાન્ દુમઃ ॥ ૧૦ ॥

તથૈવ રામબીજસ્થં જગદૈતચ્ચરાયરમ્ ।

બીજોક્તમુભયાર્થત્વં રામનામનિ દૃશ્યતે ॥ ૧૧ ॥

બીજં માયાવિનિર્મુક્તં પરં બ્રહ્મેતિ કીર્ત્યતે ।

તત્રાદૌ સ્વબીજાર્થમાહ-રકાર ઇતિ । રેતિ વ્યઞ્જનં વહ્નિવચનં, વહ્નિગતહેયાંશાપાયે વહ્નેઃ ચિદ્વહ્નિત્વેન પ્રકાશમાત્રં પર્યવસ્યતિ ॥ ૪ ॥ અસ્થાર્થસ્તુ સચ્ચિદાનન્દમાત્રઃ પરમાત્મેત્યર્થઃ । વ્યઞ્જનસ્ય નિર્વિશેષત્વં તત્ર સ્વરવિશેષયોગતઃ સવિશેષત્વં ચાહ-વ્યઞ્જનમિતિ ॥ ૫ ॥ એતેન કિં કૃતં સ્યાદિત્યત આહ-રેકૃ ઇતિ ॥ ૬ ॥ તત્ર બિન્દુયોજનં અભ્યુદયાર્થમિત્યાહ-મકાર ઇતિ । સમાયશબ્દાર્થમાહ-સોઽયમિતિ ॥ ૭ ॥ બિન્દુનાદયોગતો જગત્કારણતામેતીયાહ-સબિન્દુરિતિ । યો બિન્દુના મનસા સહ વર્તત ઇતિ સબિન્દુઃ સોઽપિ પુરુષો જીવઃ સમષ્ટિબિન્દુધિકરણશિવસૂર્યેન્દુરૂપવાન્ ભવતિ । પ્રકૃતિસ્વરૂપં તુ તસ્ય પુરુષસ્ય જ્યોતિઃ પ્રકાશ એવ શિખાસ્વરૂપં “તુરીયં મૂર્ધ્નિ સંસ્થિતં” ઇતિ શ્રુતેઃ । મૂલાદિપ્રકૃત્યા સહ વર્તત ઇતિ સપ્રકૃતિઃ નાદોપાધિકઃ પુરુષો મતઃ ॥ ૮ ॥ એવં પ્રકૃતિપુરુષો સમાયાત્ સવિશેષાત્ બ્રહ્મણઃ સકાશાદ્ધિકલ્પિતૌ ઇતિ સ્મૃતૌ ॥ ૯ ॥ એવં પ્રકૃતિપુરુષકલનાકલિતં વિશ્વં રામબીજે પ્રતિષ્ઠિતં ઇત્યત્ર દૃષ્ટાન્તઃ વટબીજાન્તર્ગતવટવૃક્ષવત્ રામબીજસ્થં જગદિત્યર્થઃ ॥ ૧૦ ॥ ઉપાધિયોગતઃ સવિશેષત્વં વસ્તુતો નિર્વિશેષત્વં ચ સ્યાદિત્યત આહ-બીજોક્તમિતિ ॥ ૧૧ ॥

દૃવ્યક્ષરાર્થઃ

મુક્તિદં સાધકાનાં ચ મકારો મુક્તિદો મતઃ ॥ ૧૨ ॥

મારૂપત્વાદતો રામો ભુક્તિમુક્તિફલપ્રદઃ ।

આદ્યો રા તત્પદાર્થઃ સ્યાન્મકારસ્ત્વમ્પદાર્થવાન્ ॥ ૧૩ ॥

તથોઃ સંયોજનમસીત્યર્થે તત્ત્વવિદો વિદુઃ ।

એકાક્ષરમન્ત્રાર્થમુક્ત્વા દૃવ્યક્ષરાર્થમાહ-મુક્તિદમિતિ ॥ ૧૨ ॥ રેકૃમકારયોઃ કામાકામધિયાં ભુક્તિમુક્તિપ્રદત્વં યુજ્યતે ઇત્યર્થઃ । રામનામ્નો મુક્તિહેતુત્વં કથમિત્યત્ર પ્રત્યગભિન્નબ્રહ્મવાચકત્વાત્ તત્ યુજ્યત ઇત્યાહ-આદ્ય ઇતિ ॥ ૧૩ ॥ રામાક્ષરાખ્યતત્ત્વમ્પદગતવાચ્યાર્થકલનાઽપવાદાધિકરણપ્રત્યગભિન્નબ્રહ્મણઃ સ્વાજ્ઞાદિદૃષ્ટિપ્રસક્તપ્રત્યક્ષરવિભાગૈક્યકલનાઽસમ્ભવસમ્યજ્ઞાનતો નિષ્પ્રતિયોગિકબ્રહ્મમાત્રતયા લક્ષિતત્વાત્ રામપદાર્થો બ્રહ્મૈવૈત્યર્થઃ, “રામઃ સત્યં પરં બ્રહ્મ રામાત્ કિંચિન્ન વિદ્યતે” ઇતિ સ્મૃતેઃ ॥

ષડક્ષરાર્થઃ

નમસ્ત્વમર્થો વિજ્ઞેયો રામસ્તત્પદમુચ્યતે ॥ ૧૪ ॥

અસીત્યર્થે ચતુર્થાં સ્યાદેવં મન્ત્રેષુ યોજ્યેત્ ।

षडक्षरार्थप्रकटनव्याजेन त्र्यक्षरादिसर्वमन्त्रार्थमाह-नम इति ॥ १४ ॥ त्र्यक्षरादिमन्त्रजातं त्रेधा विभज्य
“तत्त्वमसि” इति महावाक्यार्थयोजनं कर्तव्यमित्यर्थः ॥

राममन्त्रमाहात्म्यं

तत्त्वमस्यादिव्याक्यं तु केवलं मुक्तिदं यतः ॥ १५ ॥

भुक्तिमुक्तिप्रदं चैतत्स्मादध्यतिरिच्यते ।

मनुष्येतेषु सर्वेषामधिकारोऽस्ति देहिनाम् ॥ १६ ॥

भुमुक्षूणां विरक्तानां तथा याश्रमवासिनाम् ।

प्रणवत्वात् सदा ध्येयो यतीनां य विशेषतः ॥

राममन्त्रार्थविज्ञानी ज्वन्मुक्तो न संशयः ॥ १७ ॥

“तत्त्वमसि” इत्यादिमहावाक्यार्थेक्षया अस्य सर्वोत्कृष्टत्वमाह-तदिति ॥ १५ ॥ प्राणिमात्रस्य
सामकोटिमहामन्त्र(त्वा)धिष्ठितत्वेऽपि यतिभिरसेवितत्वात् राममन्त्रस्य तु प्रणवस्वरूपत्वेन तैरपि ग्राह्यमित्याह-
मनुष्येति ॥ १६ ॥ मन्त्रार्थज्ञानरूपमाह-राममन्त्रार्थेति ॥ १७ ॥

विद्याऽध्ययनरूपं

य धाममुपनिषदमधीते सोऽग्निपूतो भवति । स वायुपूतो भवति । सुराणामात् पूतो भवति । स्वर्गस्तेयात्
पूतो भवति । ब्रह्मरहस्यत्वात् पूतो भवति । स राममन्त्राणां कृतपुरश्चरणो रामयन्त्रो भवति ॥ १८ ॥

तदेतद्व्याऽभ्युक्तम्-

सदा रामोऽहमस्मीति तत्त्वतः प्रवदन्ति ये ।

न ते संसारिणो नूनं राम एव न संशयः ॥

ॐ सत्यमित्युपनिषत् ॥ १९ ॥

उपनिषत्पारायणरूपमाह-य इति ॥ १८ ॥ यदुक्तं तदेतद्व्या मन्त्रेणोप्युक्तं भवतीत्याह-तदेतद्व्याऽभ्युक्तमिति
। प्रथमाध्यायाद्यौ “राम एव परं ब्रह्मं” इति मन्त्रेण यः परमात्मा निष्प्रतियोगिकस्वमात्रतया अवशिष्यते तत्त्वतः
सोऽयं रामोऽहमस्मीति ये सदा अनुभूय यथोक्ताधिकारिभ्यः प्रवदन्ति ते राम एव भवन्तीत्यत्र न हि संशयोऽस्ति
। ॐ सत्यमित्यत्र “श्रीरामो ब्रह्म तारकं” इत्युक्तत्वात् । इत्युपनिषच्छब्दो रामरहस्योपनिषत्सामान्यार्थः ॥
१९ ॥

इति पञ्चमोऽध्यायः ।

श्रीवासुदेवन्द्रशिष्योपनिषद्ब्रह्मयोगिना ।

रामरहस्योपनिषद्व्याख्यां विभितं स्फुटम् ॥

रामरहस्योपनिषद्व्याख्यानग्रन्थविस्तरः ।

अष्टाशीत्यधिकेनाढ्यद्विंशतं परिकीर्तितः ॥

एति श्रीमदीशाद्योत्तरशतोपनिषत्स्रविंशतौ यतुष्यञ्चयाशत्सङ्ख्यापूरकं

श्रीरामरहस्योपनिषद्विंशतं सम्पूर्णम् ।

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।

स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः ।

स्वस्ति न धन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।

स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेभिः । स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

Encoded and proofread by Mrityunjay Pandey

——
Ramarahasyopanishat Savyakhya
pdf was typeset on October 30, 2025

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

